

Der skal ikke være tvivl om, at regeringen vil gøre alt, hvad der er muligt for at leve op til forpligtelsen. Det er blandt andet baggrunden for, at vi skal have en ny energiplan inden udgangen af året. Kasseeftersynet i forbindelse med den energipolitiske redegørelse, som vi diskuterede under det forrige punkt på dagsordenen, skal også ses i den sammenhæng.

I modsætning til andre lande sætter vi ikke bare nogle flotte målsætninger op for omverdenen, vi gør faktisk også selv noget for at leve op til dem.

Det er ikke nødvendigt for os at skulle deltage i den internationale skønhedskonkurrence, som man indimellem har indtryk af at der er på det her område. Mange lande har målsætninger som de danske, men det er svært at se disse landes interesse for at gennemføre de nødvendige initiativer nationalt og bakke op om fælles internationale virkemidler.

Vi har i Danmark et internationalt ansvar, som vi er os bevidst, og som vi arbejder målrettet på at opfylde, ikke fordi vi er naive, ikke fordi vi er tøsse gode, men fordi vi er enige i indholdet i klimakonventionen, der gør det klart, at de rige lande har en forpligtelse til at gå foran, når det drejer sig om at reducere udslippet af CO₂.

Jeg var i går til en konference arrangeret af den norske regering om det, man kalder bæredygtige forbrugsmønstre i den udviklede del af verden. Der var mange spændende indlæg, og mange regeringer var repræsenteret. Et af de indlæg, jeg lagde mærke til, var af den førende energi- og miljøøkonom fra OECD, B. Long, som gjorde opmærksom på, at alle internationale miljøpolitiske fremskridt er sket i kraft af, at enkelte lande er gået foran de andre, og at de andre lande er fulgt efter.

Megget få internationale fremskridt er sket, alene fordi alle er gået i samme takt. Der er sket det, at nogle lande er gået foran, og jeg mener, det er rigtigt, at Danmark går foran, men at vi selvfølgelig skal gøre det på en sådan måde, at vi ikke ødelægger det for vore egne danske virksomheder og ikke ødelægger beskæftigelsen i Danmark.

Målet er at opfylde de miljøpolitiske målsætninger, som ligger nedfældet i klimakonventionen – ikke at eksportere gode danske arbejdspladser til andre steder i verden.

Vi mener, at der er mange muligheder for at reducere CO₂-emissionen. Mange rige lande er meget bekymrede over at skulle bruge disse

muligheder, og andre vil kun anvende internationalt koordinerede økonomiske virkemidler. Men vi er – som jeg sagde før – af den opfattelse, at det er nødvendigt, at det enkelte land lever op til sit ansvar og i givet fald også er parat til at gå foran under de forudsætninger, jeg nævnte før.

Vi er ligeledes af den opfattelse, at der ikke er tale om at bruge enten økonomiske eller administrative virkemidler. Vi mener, at der er brug for begge dele understøttet af den nødvendige kommunikation for at få ændret livsstil og adfærd på lang sigt.

Lad mig derfor gentage: Vi arbejder seriøst med at opfylde målsætningen, og som jeg tidligere har sagt det her i dag, så er det ikke nogen hemmelighed, at der er masser af problemer i denne sag, men det er der jo naturligvis i ethvert dynamisk udviklingsforløb.

Helt konkret kommer der en ny energiplan inden udgangen af 1995. Den skal sikre, at vi når målsætningen i år 2005, sådan at vi igen er tilbage på sporet. Samtidig skal den pege på de mere langsigtede løsninger efter år 2005, dvs. med sigte på år 2010 og 2030, ja, måske endda endnu længere.

Ud over dette bliver der løbende arbejdet med gennemførelsen af de initiativer, der er beskrevet i »Energiplan 2000«, og opfølgringen fra 1993. Det gælder f.eks. udbygningen med decentral kraftvarme, gennemførelsen af en række energibesparelsesforanstaltninger i boliger, i den offentlige sektor og i industrien. Vi kæmper i øjeblikket for at få så høje normer for køle- og fryseskabe inden for EU som overhovedet muligt, så vi kan få et tilfredsstillende system, der kan sikre elvarmekonverteringen, og vi arbejder også for indførelsen af grønne afgifter i erhvervslivet – blot for at nævne nogle områder.

Mange af tingene har jeg og andre i salen været inde på tidligere, så jeg føler ingen grund til at gå yderligere i detaljer. Vi følger løbende op på, hvor langt vi er, og vi vil løbende justere virkemidlerne i forhold til målsætningen. Jeg er ikke så bekymret for, at vi ikke kan nå målet – selv om det godt kan se lidt broget ud, når man følger den offentlige debat – så længe vi oprigtigt her i Folketinget på et bredt grundlag fastholder målsætningen.